

Do druku nr 2572

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER

Prof. dr hab. Danuta Hübner
Min. DH- 802 /04/DPE/ebr

Warszawa, *8 marca* 2004 r.

**Pan
Jerzy Czepulkowski
Przewodniczący Sejmowej
Komisji Europejskiej**

Grzegorz Piechowiak
Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej sprawozdania Komisji Europejskiej o projekcie ustawy o zmianie ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych (druk nr 2572), wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz.U. Nr 106, poz. 494), w związku z art. 42 ust. 4 i art. 73 ust. 3 Regulaminu Sejmu, przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedłożonym sprawozdaniem Komisji (druk nr 2572), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

I. Celem projektowanej ustawy jest nowelizacja ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych w celu jej dostosowania do prawa europejskiego. Przedmiot projektowanej ustawy jest zatem objęty zakresem prawa wspólnotowego. Zastosowanie znajdują przede wszystkim przepisy Dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz. U. L 167, 22.06.2001, str. 10-19).

II. Dla pełnego wdrożenia przepisu art.5 (3) n dyrektywy wskazana jest modyfikacja obecnie proponowanego brzmienia art. 28 pkt 3. Należy tak sformułować przepis, aby nie pozostawiał on wątpliwości, że instytucje wymienione w art. 28 mogą udostępniać utwory za pośrednictwem terminali wyłącznie nieodpłatnie, czyli nie w celu osiągnięcia zysku (udostępnianie utworów w sposób przewidziany w tym przepisie ma wyłącznie służyć osobom prowadzącym badania naukowe itp.). Ponadto wydaje się, że wskazane byłby zapewnienie, że utwory, które instytucje wymienione w art. 28 mogą udostępniać za pośrednictwem terminali, nie stanowią przedmiotu jakichkolwiek umów, które instytucje te mogą zawierać z uprawnionymi z tytułu praw autorskich lub pokrewnych (licencji).

III. Art. 5 ust.2 a dyrektywy jednoznacznie zakazuje objęcia zwielokrotniania partytur na papierze czy innym nośniku, metodą fotograficzną bądź mającą podobny skutek, za wyjątkiem wyłącznego prawa do zwielokrotniania w ramach dozwolonego użytku. W

związku z tym wskazane jest, aby zakaz ten znalazł odzwierciedlenie w ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

IV. Dyrektywa 2001/29/WE w art. 6 i 7 reguluje kwestie ochrony technicznych środków zabezpieczających i informacji na temat zarządzania prawami. Art. 79 ust. 3 i 4 ustawy o prawie autorskim i prawach pokrewnych już obecnie przyznaje uprawnionemu roszczenia wymienione w ustępie 1 w przypadku usuwania lub obchodzenia technicznych zabezpieczeń oraz usuwania lub zmiany bez upoważnienia elektronicznych informacji identyfikujących dzieło. Taka treść art. 79 jest skutkiem przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do traktatów WIPO z 1996 r. (o prawie autorskim oraz o prawach wykonawców i producentów fonogramów). Ze względu na dostosowanie prawa polskiego do dyrektywy 2001/29/WE wskazane są dodatkowe zmiany w ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych, ponieważ dyrektywa nakazuje państwom członkowskim jeszcze wyższy standard ochrony niż wspomniane traktaty. Jedną z nich jest dodanie do art. 6 punktów 10 i 11, zawierających definicje technicznych środków zabezpieczających i informacji na temat zarządzania prawami. Zostały one zaczerpnięte z art. 6 ust. 3 oraz art. 7 dyrektywy. Należy jednak zauważyć, że dyrektywa zawiera także definicję skutecznych zabezpieczeń technicznych, przez które rozumie się kontrolowanie korzystania z utworu lub innego przedmiotu objętego ochroną za pomocą w szczególności kodów dostępu, szyfrowania, zakłócania lub każdej innej transformacji utworu lub innego przedmiotu objętego ochroną oraz mechanizmów służących kontrolowaniu kopiowania. Z tego powodu wydaje się właściwe doprecyzowanie definicji zawartej w art. 6 pkt 10 przez dodanie, które zabezpieczenia uważa się za skuteczne. Definicja „skutecznych” technicznych środków zabezpieczających znajduje się także w art. 6 ust. 3 dyrektywy.

V. Należy zauważyć, że art. 6 jest miejscami nieprecyzyjny i rodzi trudności interpretacyjne, które skutkują wątpliwościami w procesie dostosowywania prawa polskiego do prawa wspólnotowego. Zgodnie z art. 6 ust. 1 zakaz usuwania lub obchodzenia zabezpieczeń technicznych musi objąć każdy nieautoryzowany przypadek usuwania lub obchodzenia technicznych zabezpieczeń, jeżeli osoba, która dopuszcza się tego czynu wie, lub powinna wiedzieć, że ich celem jest usunięcie lub obejście zabezpieczeń. Nie jest jasne, czy obecne brzmienie art. 79 ust. 3, zakazujące usuwania lub obchodzenia zabezpieczeń w celu bezprawnego korzystania z utworu jest wystarczające dla wdrożenia art. 6 ust. 1 dyrektywy. Ponadto art. 6 ust. 4 dyrektywy nakazuje państwom członkowskim zapewnić, że uprawnieni z tytułu praw autorskich i pokrewnych nie będą nadużywać swojej sytuacji w związku z silną ochroną prawną stosowanych przez nich technicznych zabezpieczeń. Muszą oni zapewnić swobodne korzystanie z utworów w sytuacjach konkretnie określonych w dyrektywie, przy czym jeśli korzystanie polega na tym, iż utwór został udostępniony w taki sposób, aby każdy mógł mieć do niego dostęp w miejscu i czasie przez siebie wybranym (a więc m.in. w Internecie), przepis ten nie obowiązuje, gdyż pierwszeństwo przyznaje się umowie zawartej między uprawnionym a użytkownikiem (licencji), określającej warunki korzystania z utworu. Z art. 6 ust. 3 nie wynika jednak, w jaki sposób państwa członkowskie mają się z tego obowiązku wywiązać. W związku z powyższym braku przepisów bezpośrednio wdrażających przepis art. 6 ust. 3 nie należy obecnie uznać za sprzeczność z prawem wspólnotowym, niemniej jednak należy mieć na uwadze ewentualne dalsze zmiany w ustawie o prawie autorskim i prawach pokrewnych.

VI. Projekt proponuje ponadto nowe brzmienie art. 118¹ w celu dostosowania go do art. 6. 2 dyrektywy, zgodnie z którym także wszelkie czynności przygotowawcze do usuwania lub obchodzenia technicznych środków zabezpieczających powinny być zabronione.

Proponowane brzmienie art. 118¹ jest zgodne z art. 6. 2 dyrektywy, z tym zastrzeżeniem, że zgodnie z dyrektywą zabronione jest m.in. reklamowanie urządzeń służących do usuwania zabezpieczeń technicznych nie tylko w celu sprzedaży (jak w projekcie ustawy), ale także w celu najmu. Należy więc odpowiednio dostosować brzmienie przepisu art. art. 118¹ ust.1.

VII. Przepisy rozdziału 12¹ poświęcone kontroli produkcji nośników optycznych nie stanowią transpozycji przepisów prawa wspólnotowego, ale mają związek z procesem integracji europejskiej. W kolejnych raportach monitorujących proces przygotowań Polski do przystąpienia do Unii Europejskiej Komisja Europejska zwracała uwagę na konieczność rozwiązania problemu piractwa w zakresie praw autorskich i praw pokrewnych w Polsce i taki jest cel projektowanych przepisów.

W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, że sprawozdanie Komisji jest zgodne z prawem Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem uwag zawartych w punktach II, III, IV i VI opinii.

Zgoda

Z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU

Jarosław Peiras